

Amb la pregària i l'afecte, amb el papa Francesc

09/04/2013

Amb gran alegria hem aollit, en tot l'orbe catòlic, l'elecció del papa Francesc com a successor de Pere a la seu de Roma i Summe Pontífex de l'Església universal. El so festiu de les campanes, llançades al vol arreu del món, es feia portador d'una nova per la qual tant havíem pregat: habemus papam! I un cop més experimentem l'acció del Paràclit que, per sobre de les vicissituds del món i de la

història, guia i governa el Cos místic de Crist.

Des del primer moment, el Sant Pare ens demana a tots oracions per ajudar a portar la càrrega que el Senyor ha posat sobre les seves espatlles. En aquesta hora densa d'emoció i de contingut, en què s'ha manifestat de nou que l'Església està viva i és capaç de transmetre aquesta vida al seu voltant, renovem els nostres desitjos d'acompanyar el papa Francesc en el camí de servei a l'Església i al món que acaba de començar.

Evangelització, nova evangelització, desenvolupament de la vida cristiana. Són les paraules clau amb què, des del primer moment, el Pontífex Romà ha indicat d'alguna manera les seves prioritats en iniciar el pontificat. El papa Francesc prové de Llatinoamèrica, on la fe en Crist va arrelar fa ja més de cinc-cents

anys. Una Església rica de tradicions religioses que nodreixen la fe del poble de Déu. Una Església propera a les persones que, enmig de les necessitats i de les dificultats espirituals i materials de pobres i rics, de cultes i ignorants, de malalts i de sans, s'ha mantingut fidel a Crist durant segles, emparada sota el mantell de Maria i molt unida als seus pastors. Una Església que, tot i la atracció mundial del materialisme, sap retornar una i altra vegada a les fonts de la veritable espiritualitat: els sagraments, la devoció a Nostre Senyor, sobretot a la passió, la confiança filial en la Mare de Déu, el recurs a la intercessió dels sants.

El papa Francesc transmetrà tota aquesta riquesa espiritual a l'Església en els altres continents, sobretot als llocs d'Europa, Amèrica del Nord i Oceania on els símptomes d'un cert desencant i desgast espiritual es manifesten més obertament.

Suposarà, alhora, un impuls nou per a l'evangelització dels pobles d'Àsia, Àfrica i de la mateixa Amèrica Llatina, tan famolencs de Déu.

El Pontífex Romà vol encaminar-nos vers l'essencial. "Crist és el centre", va dir en l'audiència del passat 26 de març. I en la missa d'inici solemne del ministeri petrí ha afirmat que "la creu de Crist, abraçada amb amor, mai no condueix a la tristesa, sinó a l'alegria, a l'alegria de ser salvats i de fer una mica això que ha fet ell aquell dia de la seva mort".

Això ens remet al nucli mateix de l'existència cristiana. El papa Francesc ens insisteix en què la misericòrdia de Déu és infinita, que el Senyor no defalleix en perdonar. Com solia recordar sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, "el nostre Déu és un Déu que perdona", un Pare a qui hem de recórrer amb freqüència en el sagrament de la confessió.

El papa es recolza, per tirar endavant la seva tasca, en la pregària de cadascuna i de cadascun de nosaltres i, sobretot, en la intercessió de la santíssima Mare de Déu i de sant Josep. No en va la seva primera sortida del Vaticà, el matí següent a l'elecció, va anar a la basílica de Santa Maria la Major, per posar el seu pontificat als peus de la nostra mare, refugi i salvació del poble romà i de l'Església.

Mons. Xavier Echevarría, prelat
de l'Opus Dei / Revista
PALABRA (número 598)

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/amb-la-pregaria-
i-lafecte-amb-el-papa-francesc/](https://opusdei.org/ca/article/amb-la-pregaria-i-lafecte-amb-el-papa-francesc/)
(20/03/2026)